

INUIT ATAQATIGIIT

INATSISARTUNI

19.juli 2016

I medfør af § 37 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1) Hvordan fordeler anvendelsen af PKU (Projekt Kompetenceudvikling for Ufaglærte) og AMA midler sig på de forskellige uddannelsesinstitutioner og uddannelsesretninger sig?**
- 2) Hvilke uddannelser kan tages i Grønland inden for fødevareproduktionsområdet og fødevareområdet?**
- 3) Hvad kan der gøres for at sikre en øget og bedre anvendelse af uddannelsesmulighederne inden for fødevareområdet, for eksempel som fiskeriteknolog?**
- 4) Hvor mange ansøgere er der til uddannelserne inden for fødevareområdet og hvor mange optages?**
- 5) Hvor mange af uddannelserne kan tages i Grønland og hvor mange må tages uden for landet?**
- 6) Hvordan er sprogkravene til de forskellige uddannelser inden for fødevareområdet?**
- 7) Hvilken indsats ydes der for at sikre øget ekspertise og uddannelse inden for fiskeri- og fødevareproduktionen?**
- 8) Hvor i Grønland har vi laboratoriefaciliteter som kan bruges til uddannelser inden for fødevareområdet?**
- 9) Hvor meget anvendes disse laboratoriefaciliteter?**
- 10) Hvad gør Naalakkersuisut for at sikre praktikpladser til elever inden for fødevareproduktion og fødevareområdet?**

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I vores lands eksport er det stadig fiskeriet og fisk der står øverst på listen. Skal vi øge vores indtægter fra fiskeriet og eksporten af fisk, rejer og andre levende ressourcer skal vi også øge vores fokus på de uddannelser vi har inden for fødevareproduktion. Det er for eksempel ikke ligetil at arbejde på en fiskefabrik og som samfund skal vi have ændret vores syn på værdien af det at være fiskefabriksarbejder. Det må have som mål, at vi optimerer løn- og arbejdsforholdene for vores fiskefabriksarbejdere og her er uddannelse, og øgede muligheder for efteruddannelse og kurser nøglerne.

Det er ingen hemmelighed, at mange af vores fiskebrikker mangler arbejdskraft, men fokus bør i højere grad være på, om der er gjort nok for at debattere værdien af disse arbejdspladser eller om vi blot tror, at folk nok skal tage arbejdet uanset løn- og arbejdsforhold. Fra Inuit Ataqatigiit mener vi der skal en samlet uddannelses- og opkvalificeringsindsats til og ikke mindst, at vi igen som samfund skal drøfte værdien for samfundet af, hårdt arbejdende arbejdere tager det tunge og svære slæb på fiskefabrikker og i fødevareproduktionen. Ændrer vi ikke vores syn på vores arbejdspladser på fiskefabrikkerne vil det forblive svært at være fælles om at løfte vores største indtægtskilde som samfund. Derfor ønsker vi fra Inuit Ataqatigiit at sætte særligt fokus på arbejdsforholdene og uddannelsesforholdene inden for fiske- og fødevareindustrien.

Vi ønsker spørgsmålene besvaret inden for 10 arbejdsdage.